

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร : การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร
ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑

ด้วยคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร เห็นสมควรกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร เป็นมาตรฐานทั่วไป ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อส่งเสริมสินค้าเกษตรให้ได้คุณภาพ มาตรฐานและปลอดภัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงออกประกาศ เรื่อง กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร : การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร มาตรฐานเลขที่ มกษ. 6403 - 2552 ไว้เป็นมาตรฐานทั่วไป ดังมีรายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒

ธีระ วงศ์สมุทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

มาตรฐานสินค้าเกษตร

การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร

1 ขอบข่าย

มาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ กำหนดเกณฑ์การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับการจัดการฟาร์มสุกร เพื่อผลิตสุกรที่มีสุขภาพดี ได้เนื้อสุกรที่มีคุณภาพ และปลอดภัยต่อผู้บริโภค

2 นิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ มีดังต่อไปนี้

2.1 สุกร (pig) หมายถึง สัตว์ในวงศ์ Suidae ที่มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Sus domesticus* ซึ่งเลี้ยงเพื่อการบริโภค

2.2 ฟาร์มสุกร (pig farm) หมายถึง สถานที่ประกอบการที่เลี้ยงสุกรเพื่อการค้า ซึ่งครอบคลุมถึงพื้นที่เลี้ยงสุกรสถานที่เก็บและเตรียมอาหารสัตว์ บริเวณสำหรับทำลายซาก และพื้นที่บำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล

2.3 โรงเรือน (house) หมายถึง อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างที่มีหลังคา โดยภายในอาจแบ่งกันเป็นคอกสำหรับใช้เลี้ยงสุกร

2.4 โรงเรือนระบบเปิด (open house system) หมายถึง โรงเรือนที่มีสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ โดยอุณหภูมิจะแปรผันไปตามสภาพอากาศรอบโรงเรือน

2.5 โรงเรือนระบบปิด (close house system) หมายถึง โรงเรือนที่สามารถควบคุมสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อความต้องการของสุกร ได้แก่ อุณหภูมิ ความชื้น การระบายอากาศ และแสงสว่าง

2.6 สัตว์พาหะ (vector) หมายถึง สัตว์ สัตว์ปีก หรือแมลง ที่สามารถนำเชื้อโรคเข้ามาสู่สุกรในฟาร์มได้

3 ประเภทการเลี้ยงสุกร

รายละเอียดประเภทการเลี้ยงสุกรแสดงในภาคผนวก ข

4 เกณฑ์กำหนด และวิธีตรวจประเมิน

เกณฑ์กำหนดและวิธีตรวจประเมิน ให้เป็นไปตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เกณฑ์กำหนดและวิธีตรวจประเมิน

(ข้อ4)

รายการ	เกณฑ์กำหนด	วิธีตรวจประเมิน
1. องค์ประกอบฟาร์ม 1.1 สถานที่ตั้ง	1.1.1 อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เสี่ยงจากการปนเปื้อนของอันตรายทางกายภาพ เคมี และชีวภาพ	1.1.1 ตรวจสอบสภาพแวดล้อมของสถานที่ตั้งฟาร์ม
	1.1.2 อยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์และตลาดค้าสัตว์ เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค	1.1.2 ตรวจสอบสถานที่ตั้งฟาร์ม
1.2 ผังและลักษณะฟาร์ม	1.2.1 มีการวางผังฟาร์มและแยกพื้นที่ปฏิบัติงานเป็นสัดส่วน ได้แก่ พื้นที่เลี้ยงสัตว์ที่เก็บอาหารสัตว์ พื้นที่สำหรับสุกรป่วย พื้นที่ทำลายซาก และพื้นที่จำหน่ายสุกร	1.2.1 ตรวจสอบผังฟาร์ม และตรวจพื้นที่ปฏิบัติงาน
	1.2.2 มีการออกแบบฟาร์มให้มีระบบป้องกันโรคจากภายนอกเข้าสู่ฟาร์ม	1.2.2 ตรวจสอบผังฟาร์ม และตรวจพินิจลักษณะฟาร์ม
1.3 โรงเรือน	1.3.1 มีพื้นที่เพียงพอในการเลี้ยงสุกรให้ถูกสุขลักษณะ	1.3.1 ตรวจสอบขนาดพื้นที่ในการเลี้ยงสุกร
	1.3.2 มีโครงสร้างแข็งแรง ง่ายต่อการบำรุงรักษา และทำความสะอาด	1.3.2 ตรวจสอบพินิจลักษณะโครงสร้าง
	1.3.3 อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุกรและผู้ปฏิบัติงาน เช่น พื้นโรงเรือนหรือคอก ไม่หยาบหรือลื่นเกินไป	1.3.3 ตรวจสอบพินิจโรงเรือนและอุปกรณ์

รายการ	เกณฑ์กำหนด	วิธีตรวจประเมิน
	1.3.4 โรงเรือนระบบปิดต้องมีมาตรการดำเนินการในกรณีไฟฟ้าดับหรือขัดข้อง	1.3.4 ตรวจพินิจลักษณะโรงเรือนและมาตรการดำเนินการ
2. อาหารสำหรับสุกร	<p>2.1 มีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์</p> <p>2.2 ในกรณีที่ผสมอาหารสุกรเอง ห้ามใช้สารต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์</p> <p>2.3 สุกรทุกตัวเข้ากินอาหารได้ ภาชนะและอุปกรณ์ให้อาหารมีเพียงพอต่อจำนวนสุกร</p> <p>2.4 เก็บรักษาอาหารสัตว์และวัตถุดิบอาหารสัตว์ในสภาพที่สามารถป้องกันการปนเปื้อนและการเสื่อมสภาพ</p> <p>2.5 การใช้อาหารสัตว์ผสมยาให้อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม</p> <p>2.6 สถานที่เก็บอาหารสัตว์ผสมยาให้มีการแยกเก็บจากอาหารทั่วไปและมีป้ายบ่งชี้</p>	<p>2.1 ตรวจพินิจและตรวจบันทึกผลการตรวจวิเคราะห์คุณภาพอาหารสัตว์ หรือตรวจเอกสารแหล่งที่มาของอาหารสัตว์</p> <p>2.2 ตรวจบันทึก</p> <p>2.3 ตรวจพินิจจำนวนและขนาดของภาชนะให้อาหาร และตรวจบันทึกข้อมูลการให้อาหาร</p> <p>2.4 ตรวจพินิจสถานที่และวิธีเก็บอาหารสัตว์และวัตถุดิบอาหารสัตว์</p> <p>2.5 ตรวจสอบใบสั่งผสมยาในอาหารสัตว์</p> <p>2.6 ตรวจสอบสถานที่เก็บอาหารสัตว์ผสมยา</p>
3. น้ำ	3. น้ำที่ใช้ต้องสะอาด ปลอดภัย และมีปริมาณเพียงพอนำมาใช้ในฟาร์มได้ตลอดเวลา	3. ตรวจพินิจการจัดการระบบน้ำ
4. การจัดการฟาร์ม 4.1 คู่มือการจัดการฟาร์ม	4.1 ให้มีคู่มือการจัดการฟาร์มที่แสดงรายละเอียดวิธีการปฏิบัติงานที่สำคัญภายในฟาร์ม เช่น การเลี้ยง การจัดการฟาร์ม การบันทึกข้อมูล การจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์ การจัดการด้านสุขภาพสัตว์ และการกำจัดซากและสิ่งปฏิกูล เป็นต้น	4.1 ตรวจสอบเอกสารคู่มือและรายละเอียดวิธีการที่เกี่ยวข้อง

รายการ	เกณฑ์กำหนด	วิธีตรวจประเมิน
<p>4.2 บุคลากร</p>	<p>4.2.1 มีสัตวแพทย์ที่มีใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุมฟาร์มสุกร กำกับดูแลสุขภาพสุกร</p>	<p>4.2.1 ตรวจใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง และใบอนุญาตสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร</p>
	<p>4.2.2 มีจำนวนบุคลากรเหมาะสมกับจำนวนสุกรที่เลี้ยง</p>	<p>4.2.2 ตรวจบันทึกข้อมูลด้านบุคลากร</p>
<p>4.3 การจัดการภายในโรงเรือน การทำความสะอาด และบำรุงรักษา</p>	<p>4.3 ทำความสะอาด รวมทั้งบำรุงรักษาโรงเรือนและอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพดีและถูกสุขลักษณะ</p>	<p>4.3 ตรวจความสะอาดของโรงเรือนและอุปกรณ์ และตรวจบันทึกการทำความสะอาด</p>
<p>5. สุขภาพสัตว์</p> <p>5.1 การป้องกันและควบคุมโรค</p>	<p>5.1.1 มีมาตรการป้องกันและทำลายเชื้อโรคก่อนเข้าฟาร์ม สำหรับยานพาหนะและบุคคลที่ผ่านเข้าและออก ให้จดบันทึกการผ่านเข้าและออกจากฟาร์ม และสามารถตรวจสอบได้</p>	<p>5.1.1 ตรวจมาตรการการป้องกันและทำลายเชื้อโรคก่อนเข้าฟาร์ม และตรวจบันทึกการผ่านเข้าและออกจากฟาร์ม</p>
	<p>5.1.2 มีมาตรการป้องกันสัตว์พาหะ มีวิธีการจัดการทางสุขลักษณะที่ดีภายในฟาร์ม เพื่อให้ไม่ให้เป็นแหล่งสะสมเชื้อโรค</p>	<p>5.1.2 ตรวจพินิจการปฏิบัติงาน และตรวจบันทึกการควบคุมสัตว์พาหะ</p>
	<p>5.1.3 มีมาตรการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคระหว่างโรงเรือน</p>	<p>5.1.3 ตรวจมาตรการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรค</p>
	<p>5.1.4 มีโปรแกรมการสร้างภูมิคุ้มกันโรคและการกำจัดพยาธิภายในและภายนอกสุกร</p>	<p>5.1.4 ตรวจพินิจและตรวจบันทึกประจำฟาร์มเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพสุกร</p>
	<p>5.1.5 กรณีที่เกิดโรคระบาดหรือสงสัยว่าเกิดโรคระบาด ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ และคำแนะนำของกรมปศุสัตว์</p>	<p>5.1.5 ตรวจบันทึกข้อมูลการปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด</p>

รายการ	เกณฑ์กำหนด	วิธีตรวจประเมิน
5.2 การบำบัดโรคสัตว์	5.2.1 ต้องอยู่ภายใต้ความดูแลของสัตวแพทย์ ผู้ควบคุมฟาร์ม หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจาก สัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม	5.2.1 ตรวจพิจารณาการปฏิบัติงาน และตรวจบันทึกการรักษาโรค และใบสั่งยา
	5.2.2 กำหนดวิธีปฏิบัติงานในการควบคุม เชื้อโรคที่อาจคงค้างอยู่ในตัวสัตว์	5.2.2 ตรวจพิจารณาการปฏิบัติงาน และตรวจบันทึกที่เกี่ยวข้อง
6. สวัสดิภาพสัตว์	6. ดูแลสัตว์ให้อยู่สบาย และหากได้รับบาดเจ็บ ป่วย หรือพิการ ให้ปฏิบัติอย่างเหมาะสม เพื่อไม่ให้สัตว์ต้องทนทุกข์ทรมาน	6. ตรวจพิจารณา และตรวจสอบ เอกสาร
7. สิ่งแวดล้อม	7. กำจัดขยะ มูลสุกร และซากสุกรอย่างถูกวิธี และมีระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อปรับปรุงคุณภาพ ของน้ำทิ้งให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	7. ตรวจพิจารณาการจัดการขยะ มูลฝอย มูลสุกร และซากสุกร รวมถึงระบบบำบัดน้ำเสีย
8. การบันทึกข้อมูล	8.1 ให้บันทึกข้อมูลผลการปฏิบัติงานในขั้นตอน ที่สำคัญในการจัดการฟาร์ม ที่มีผลกระทบต่อ สุขภาพและการควบคุมโรค	8.1 ตรวจบันทึกข้อมูล
	8.2 ให้เก็บบันทึกไว้ให้ตรวจสอบอย่างน้อย 3 ปี	8.2 ตรวจบันทึกข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี

5 คำแนะนำการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร

คำแนะนำการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกรนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกษตรกรใช้เป็นแนวทางปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร โดยรายละเอียดอธิบายไว้ในภาคผนวก ก

ภาคผนวก ก

คำแนะนำการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร

(ข้อ 5)

ก.1 องค์ประกอบฟาร์ม

ก.1.1 สถานที่ตั้ง

ก.1.1.1 ควรตั้งอยู่ในพื้นที่ซึ่งเหมาะสำหรับการเลี้ยงสุกร ห่างไกลแหล่งชุมชน แหล่งน้ำสาธารณะ การคมนาคมสะดวก และไม่มีน้ำท่วมขัง

ก.1.1.2 ควรอยู่ห่างจากแหล่งปนเปื้อนของอันตรายทางกายภาพ เคมี และชีวภาพ ไม่มีมลภาวะเป็นพิษที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและสุขอนามัยของคนและสัตว์

ก.1.1.3 ควรอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์และตลาดค้าสัตว์ไม่น้อยกว่า 5 km (กิโลเมตร) เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค หรือมีมาตรการในการป้องกันโรค

ก.1.2 ผังและลักษณะฟาร์ม

ก.1.2.1 ฟาร์มต้องมีพื้นที่เหมาะสมกับจำนวนโรงเรือน ไม่สร้างหนาแน่นจนเกินไป เพื่อเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานอย่างถูกสุขลักษณะและไม่ก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

ก.1.2.2 มีการวางผังฟาร์มที่ดี โดยกำหนดตำแหน่งและจัดพื้นที่เป็นสัดส่วนอย่างชัดเจน สำหรับพื้นที่เลี้ยงสุกร เก็บอาหารสัตว์ เก็บอุปกรณ์ พื้นที่สำหรับสุกรป่วย พื้นที่ทำลายซาก พื้นที่บำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล และพื้นที่จำหน่ายสุกร เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงาน สามารถป้องกันและควบคุมโรคภายในฟาร์มได้ และต้องแยกเป็นสัดส่วนจากพื้นที่พักอาศัยและพื้นที่ใช้ประโยชน์อื่น ๆ

ก.1.2.3 เส้นทางสำหรับขนส่งลำเลียงอุปกรณ์ อาหารสัตว์ และผลผลิตภายในฟาร์ม มีความกว้างพอเหมาะ สะอาด ไม่มีสิ่งของกีดขวาง เพื่อให้ปฏิบัติงานได้สะดวก

ก.1.2.4 มีการออกแบบฟาร์มให้มีระบบป้องกันโรคจากภายนอกเข้าสู่ฟาร์ม เช่น มีรั้วรอบฟาร์ม มีทางเข้าและออกที่มีระบบป้องกันและทำลายเชื้อโรคสำหรับยานพาหนะและบุคลากร

ก.1.3 โรงเรือน

ก.1.3.1 มีพื้นที่ในการเลี้ยงสุกรเพียงพอ เหมาะสมกับจำนวนสุกรและวัตถุประสงค์การใช้งาน เช่น

สุกรพ่อพันธุ์	ใช้พื้นที่ไม่น้อยกว่า	4.40	ตารางเมตรต่อตัว
สุกรแม่พันธุ์	ใช้พื้นที่ไม่น้อยกว่า	1.32	ตารางเมตรต่อตัว
คอกคลอด	ใช้พื้นที่ไม่น้อยกว่า	3.60	ตารางเมตรต่อตัว
ชองคลอด	ใช้พื้นที่ไม่น้อยกว่า	1.32	ตารางเมตรต่อตัว
กล่องกก	ใช้พื้นที่ไม่น้อยกว่า	0.04	ตารางเมตรต่อตัว
สุกรอนุบาล	ใช้พื้นที่ไม่น้อยกว่า	0.30	ตารางเมตรต่อตัว
สุกรรุ่น-ขุน	ใช้พื้นที่ไม่น้อยกว่า	1.00	ตารางเมตรต่อตัว

ก.1.3.2 โรงเรือนต้องมีโครงสร้างที่แข็งแรง ง่ายต่อการบำรุงรักษาและทำความสะอาด มีหลังคาสำหรับกันแดดกันฝนได้ และมีการระบายอากาศที่ดี

ก.1.3.3 ผนังคอกควรสร้างอย่างแข็งแรง มีความสูงประมาณ 1 m (เมตร) สำหรับสุกรรุ่น-ขุน สำหรับสุกรพ่อพันธุ์ควรสูง 1.2 m และสำหรับสุกรอนุบาลสูง 40 cm (เซนติเมตร) ถึง 50 cm

ก.1.3.4 ภายในโรงเรือนไม่มีสิ่งที่ยากก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

ก.1.3.5 ผนังคอกควรเป็นพื้นซีเมนต์หรือเป็นพื้นแอสลิต (slat) ที่ไม่หยาบและไม่ลื่นจนเกินไป มีความลาดเอียงพอสมควร เพื่อสะดวกในการทำความสะอาด

ก.1.3.6 มีไฟฟ้าให้แสงสว่างเพื่อความสะดวกในการทำงานในเวลากลางวันหรือเมื่อจำเป็น

ก.1.3.7 โรงเรือนระบบเปิดควรสร้างยาวตามแนวทิศตะวันออก-ตะวันตก ระยะห่างระหว่างโรงเรือนไม่ควรต่ำกว่า 25 m

ก.1.3.8 โรงเรือนระบบปิดมีผนังปิดรอบโรงเรือนให้มิดชิด สามารถบังคับทิศทางลมและถ่ายเทอากาศได้ดี และออกแบบให้สามารถเปิด-ปิด ได้สะดวกในกรณีไฟฟ้าดับ เช่น ม่านพลาสติกหรือหน้าต่าง และควรมีการตรวจสอบหรือระบบเตือนภัยในกรณีไฟฟ้าดับหรือขัดข้อง

ก.2 อาหารสำหรับสุกร

ก.2.1 อาหารที่ใช้เลี้ยงสุกรต้องมีคุณภาพดี มีคุณค่าทางอาหารเหมาะสมกับความต้องการทางโภชนาการในแต่ละช่วงอายุและพฤติกรรม และมีปริมาณเพียงพอต่อความต้องการ

ก.2.2 อาหารสำเร็จรูปต้องมาจากแหล่งผลิตที่ได้รับการอนุญาต โดยเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2525 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

ก.2.3 กรณีผสมอาหารเอง วัตถุดิบที่ใช้เป็นอาหารสัตว์ต้องสะอาด ไม่มีสิ่งปนเปื้อนที่อาจเป็นอันตรายต่อสุกรและผู้บริโภคเนื้อสัตว์ และคุณภาพของวัตถุดิบที่ใช้เป็นอาหารสัตว์ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2525 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

ก.2.4 จัดให้มีสถานที่เฉพาะสำหรับเก็บรักษาอาหารสัตว์และวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่สะอาด แห้ง ปราศจากสัตว์พาหะต่าง ๆ มีการระบายอากาศที่ดี และสามารถป้องกันการปนเปื้อนและรักษาคุณภาพของอาหารไม่ให้เสื่อมคุณภาพ

ก.2.5 ภาชนะบรรจุอาหารสัตว์ต้องสะอาด แห้ง สามารถกันความชื้นได้ และทำจากวัสดุที่ไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์ อาหารสัตว์ที่บรรจุในถุงหรือกระสอบควรมีวัสดุรองด้านล่างเพื่อป้องกันความชื้น รวมถึงมีการตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์อย่างสม่ำเสมอ

ก.2.6 ภาชนะและอุปกรณ์ให้อาหารและน้ำมีเพียงพอต่อจำนวนสุกร อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ และทำความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

ก.2.7 มีภาชนะเฉพาะสำหรับผสมยาและเวชภัณฑ์ในน้ำให้สุกรกิน ในกรณีจำเป็น

ก.2.8 ไม่ใช้สารต้องห้ามตามพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2525 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ให้สุกรกิน

ก.2.9 การใช้อาหารสัตว์ผสมยาให้อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม

ก.2.10 สถานที่เก็บอาหารสัตว์ผสมยาให้มีการแยกเก็บจากอาหารทั่วไปและมีป้ายบ่งชี้

ก.3 น้ำ

ก.3.1 มีวิธีการจัดการระบบน้ำที่ดีในการนำน้ำจากแหล่งน้ำมาใช้ในฟาร์ม และผ่านการจัดการที่ถูกต้องเหมาะสม ถูกสุขลักษณะ และดูแลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้น้ำสะอาด ปลอดภัย สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในฟาร์มได้ตลอดเวลา

ก.3.2 น้ำที่ให้สุกรกินและใช้ภายในฟาร์มควรเป็นน้ำสะอาด มีปริมาณเพียงพอ และมีคุณภาพตามมาตรฐานน้ำบาดาลที่จะใช้บริโภคได้ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการในทางวิชาการสำหรับการป้องกันด้านสาธารณสุขและการป้องกันในเรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ พ.ศ.2551 รายละเอียดตามภาคผนวก ค และควรตรวจหาแร่ธาตุและสารพิษอย่างน้อยปีละครั้ง รวมทั้งตรวจหาเชื้อจุลินทรีย์อย่างสม่ำเสมอ

ก.3.3 ภาชนะและอุปกรณ์ให้น้ำมีเพียงพอต่อจำนวนสุกร

ก.4 การจัดการฟาร์ม

ก.4.1 คู่มือการจัดการฟาร์ม

ให้มีคู่มือการจัดการฟาร์มที่แสดงให้เห็นรายละเอียดการปฏิบัติงานที่สำคัญ ที่มีผลกระทบต่อสุขภาพและการควบคุมโรคภายในฟาร์ม ได้แก่ วิธีเลี้ยง การให้อาหารและน้ำ วิธีทำความสะอาดโรงเรือนและอุปกรณ์ วิธีป้องกันและควบคุมโรคที่สำคัญ เช่น การกักกันโรค การป้องกันโรคก่อนเข้าฟาร์ม รวมถึงการจัดการกรณีเกิดโรคระบาด วิธีกำจัดซากและสิ่งปฏิกูล เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของฟาร์ม

ก.4.2 การจัดการบุคลากร

ก.4.2.1 มีจำนวนบุคลากรเพียงพอ เหมาะสมกับจำนวนสุกรที่เลี้ยง มีการจัดแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบในแต่ละตำแหน่งอย่างชัดเจน ประกอบด้วย

ก.4.2.1.1 มีสัตวแพทย์ที่มีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง และมีใบอนุญาตสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร ดูแลรับผิดชอบด้านการป้องกันโรค การรักษาโรค รวมถึงการเข้าและเวชภัณฑ์

(1) กรณีดูแลทั้งพ่อพันธุ์แม่พันธุ์สุกร และสุกรอนุบาล-รุ่น
ให้สัตวแพทย์ 1 คน ดูแล พ่อพันธุ์แม่พันธุ์สุกร ไม่เกิน 10,000 ตัว
และสุกรอนุบาล-รุ่น ไม่เกิน 100,000 ตัว

(2) กรณีดูแลพ่อพันธุ์แม่พันธุ์สุกร หรือสุกรอนุบาล-รุ่น ชนิดใดชนิดหนึ่ง
ให้สัตวแพทย์ 1 คน ดูแล พ่อพันธุ์แม่พันธุ์สุกร ไม่เกิน 20,000 ตัว
หรือสุกรอนุบาล-รุ่น ไม่เกิน 200,000 ตัว

ก.4.2.1.2 มีสัตวบาลที่จบการศึกษาทางสัตวบาลหรือสัตวศาสตร์ ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการเลี้ยงสุกร โดย
สัตวบาล 1 คน ดูแลสุกรผสม-อุ้มท้อง-คลอด ไม่เกิน 3,000 แม่ หรือ
สัตวบาล 1 คน ดูแลสุกรอนุบาล ไม่เกิน 25,000 ตัว หรือ
สัตวบาล 1 คน ดูแลสุกรรุ่น ไม่เกิน 10,000 ตัว

ก.4.2.1.3 ผู้เลี้ยงสุกร คือ ผู้ดูแลเลี้ยงสุกรที่ได้รับการฝึกอบรมด้านการเลี้ยงสุกร โดย
ผู้เลี้ยงสุกร 1 คน ดูแลแม่พันธุ์สุกรไม่เกิน 200 แม่ หรือ
ผู้เลี้ยงสุกร 1 คน ดูแลสุกรรุ่น-ขุน ไม่เกิน 2,000 ตัว

ก.4.2.2 ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประกอบการฟาร์มสุกรของหน่วยงานที่รับผิดชอบทำหน้าที่ควบคุมการจัดการฟาร์ม การปฏิบัติการเลี้ยง การจัดการอาหาร และการสุขาภิบาลฟาร์ม

ก.4.2.3 บุคลากรที่ทำงานในฟาร์มควรได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

ก.4.2.4 มีการพัฒนาบุคลากร โดยการฝึกอบรมให้มีความรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการปฏิบัติงานฟาร์มอย่างต่อเนื่อง และให้บันทึกข้อมูลการฝึกอบรมในประวัติบุคลากร

ก.4.3 การจัดการภายในโรงเรือน การทำความสะอาดและบำรุงรักษา

ก.4.3.1 มีโรงเรือนและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องเพียงพอกับจำนวนสุกร เพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน และต้องสามารถทำความสะอาดได้อย่างทั่วถึง

ก.4.3.2 พื้นที่ปฏิบัติงานในโรงเรือนต้องเหมาะสมกับกิจกรรมและจำนวนสุกรที่เลี้ยง

ก.4.3.3 พื้นที่เลี้ยงสุกรแต่ละรุ่นภายในโรงเรือนต้องแบ่งกันอย่างชัดเจน

ก.4.3.4 สุกรอนุบาลและสุกรขุนควรมีระบบย้ายเข้า-ออกพร้อมกัน (all in-all out)

ก.4.3.5 อุปกรณ์ที่ใช้ภายในโรงเรือนต้องปลอดภัยไม่เป็นอันตรายต่อสุกร

ก.4.3.6 มีสถานที่เก็บเครื่องมือและอุปกรณ์เป็นสัดส่วน สะดวกในการนำมาใช้

ก.4.3.7 โรงเรือนและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต้องถูกสุขลักษณะ เช่น ทำความสะอาดพื้นคอกอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีมูลสัตว์ค้ำคอก

ก.4.3.8 ภายหลังจากย้ายสุกรออกแล้ว ต้องทำความสะอาด ฆ่าเชื้อ แล้วพักคอกไม่น้อยกว่า 5 วัน ก่อนนำสุกรใหม่เข้าเลี้ยง หรือตามประกาศของทางราชการกรณีเกิดโรคระบาด

ก.4.3.9 มีทางระบายน้ำเสียจากโรงเรือนไปสู่บ่อบำบัด และควรมีทางระบายน้ำฝนจากโรงเรือนและบ่อรองรับน้ำฝน แยกจากบ่อบำบัดน้ำเสีย

ก.4.3.10 ซ่อมแซมบำรุงรักษาโรงเรือนและอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ

ก.5 สุขภาพสัตว์

ก.5.1 การป้องกันและควบคุมโรค

ก.5.1.1 ให้มีมาตรการควบคุมโรคก่อนเข้าและออกจากฟาร์ม มีประตูเข้าและออกสำหรับบุคคลและยานพาหนะ โดยมีวิธีการทำลายเชื้อโรคอย่างเหมาะสม เช่น มีบ่อน้ำยาฆ่าเชื้อหรือการพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อ ยานพาหนะ มีห้องอาบน้ำและฆ่าเชื้อสำหรับบุคคล และต้องบันทึกการผ่านเข้าและออกจากฟาร์มของบุคคลและยานพาหนะ

ก.5.1.2 มีมาตรการป้องกันสัตว์พาหะภายในฟาร์ม และดูแลบริเวณโดยรอบโรงเรือนให้สะอาดเรียบร้อย ไม่ให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์พาหะ

ก.5.1.3 มีการปฏิบัติที่ดีทางสุขลักษณะภายในฟาร์ม เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งสะสมเชื้อโรค โดยพ่นยาฆ่าเชื้อ และทำความสะอาดโรงเรือน อุปกรณ์ และบริเวณโดยรอบ

ก.5.1.4 มีมาตรการเพื่อป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคระหว่างโรงเรือน เช่น มีอ่างใส่น้ำยาฆ่าเชื้อที่มีประสิทธิภาพบริเวณทางเข้าและออกโรงเรือน

ก.5.1.5 มีโปรแกรมการสร้างภูมิคุ้มกันโรค โดยการให้วัคซีน เช่น วัคซีนโรคปากและเท้าเปื่อย โรคคหิวคอตีบ และวัคซีนอื่นๆ ตามการกำหนดของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม รวมถึงมีโปรแกรมการกำจัดพยาธิภายในและภายนอกสุกร

ก.5.1.6 ตรวจสอบสุขภาพสุกรเป็นประจำ ในกรณีที่พบว่า มีอัตราการป่วยหรือการตายผิดปกติให้ตรวจวินิจฉัยโรคภายใต้การกำกับดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม หากเกิดโรคระบาดหรือสงสัยว่าเกิดโรคระบาด ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม และคำแนะนำของกรมปศุสัตว์

ก.5.1.7 มีพื้นที่ทำลายซากสุกรโดยเฉพาะ และอยู่ห่างจากโรงเรือนที่เลี้ยงสุกร แหล่งน้ำใช้ในฟาร์มและแหล่งน้ำสาธารณะ

ก.5.2 การบำบัดโรคสัตว์

ก.5.2.1 แยกสุกรป่วยออกจากฝูงเพื่อทำการรักษา โดยแยกไว้ในพื้นที่เฉพาะเพื่อป้องกันการติดต่อของโรคสู่สุกรตัวอื่นในฝูง

ก.5.2.2 การรักษาโรคต้องอยู่ภายใต้ความดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม

ก.5.2.3 สัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. 2545 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม และตามข้อกำหนดใน มกษ. 9032 มาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุมการใช้ยาสัตว์

ก.5.2.4 กำหนดวิธีปฏิบัติงานในการควบคุมเข็มฉีดยาที่อาจคงค้างอยู่ในตัวสัตว์

ก.6 สวัสดิภาพสัตว์

ก.6.1 ดูแลสุขภาพสุกรให้แข็งแรง ให้ได้รับอาหารอย่างทั่วถึง มีการเจริญเติบโตตามลักษณะของสายพันธุ์ และมีพฤติกรรมตามธรรมชาติ

ก.6.2 จัดการพื้นที่เลี้ยงให้เหมาะสมกับจำนวนสุกรที่เลี้ยง เพื่อไม่ให้สุกรเกิดความเครียดเนื่องจากการเลี้ยงหนาแน่นเกินไป

ก.6.3 ในการจัดการดูแลสุกรที่ได้รับบาดเจ็บ ป่วย หรือพิการ สุกรควรได้รับการรักษาอย่างรีบด่วน กรณีที่พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สมควรรักษา ให้รับทำลายทันทีเพื่อไม่ให้ทรมาน

ก.6.4 ตรวจสอบสวัสดิภาพสุกรอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง

ก.7 สิ่งแวดล้อม

ก.7.1 ต้องมีการรวบรวมขยะมูลฝอย ไว้ในภาชนะที่มีฝาปิดมิดชิด และกำจัดโดยวิธีที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเฉพาะสำหรับขยะติดเชื้อและขยะอันตราย

ก.7.2 การจัดการซากสุกรให้อยู่ในดุลพินิจของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม โดยมีวิธีจัดการ ดังนี้

(1) การฝัง ต้องมีพื้นที่เพียงพอ อยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึงและห่างจากแหล่งน้ำ ให้ฝังไว้ใต้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่า 50 cm โรยปูนขาวหรือราดด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ แล้วกลบหลุมและคลุมดินให้แน่น เหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่า 50 cm เพื่อป้องกันไม่ให้สัตว์ไปคุ้ยเขี่ย

(2) การเผา ให้เผาในที่ที่เหมาะสม และเผาซากจนหมด

(3) การทิ้งซากในบ่อทิ้งซากของฟาร์ม อย่างถูกสุขลักษณะ

(4) วิธีอื่นๆ ที่กรมปศุสัตว์อนุญาต

ก.7.3 เก็บกวาดมูลสุกร ไม่ให้หมักหมมภายในโรงเรือน (หรืออาจนำไปทำปุ๋ยหรือก๊าซชีวภาพ) เพื่อไม่ให้เกิดกลิ่นรบกวนผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

ก.7.4 ฟาร์มต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อปรับปรุงคุณภาพของน้ำทิ้ง โดยมาตรฐานน้ำทิ้งจากฟาร์มสุกรต้องเป็นไปตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทการเลี้ยงสุกร พ.ศ. 2548

ก.8 การบันทึกข้อมูล

ก.8.1 มีระบบบันทึกข้อมูลที่สืบค้นได้ง่าย ตั้งตัวอย่างแบบบันทึกข้อมูลในภาคผนวก ง โดยบันทึกข้อมูลดังนี้

- (1) ข้อมูลทะเบียนประวัติสุกร เช่น ข้อมูลเพศ พันธุ์ วัน/เดือน/ปีเกิด น้ำหนักแรกเกิด น้ำหนักหย่านม การทำเครื่องหมาย หมายเลขประจำตัว หมายเลขประจำตัวพ่อ-แม่พันธุ์ เป็นต้น
- (2) กรณีของพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ ให้บันทึกข้อมูลการสืบพันธุ์ เช่น อายุและน้ำหนักเมื่อเริ่มผสมพันธุ์ การตรวจสัด การผสม การเข้าคลอด การหย่านม
- (3) ข้อมูลการนำสุกรเข้าและออกจากฟาร์ม
- (4) ข้อมูลการเข้าและออกของยานพาหนะ และการเข้าเยี่ยมชม
- (5) ข้อมูลการตรวจสุขภาพสัตว์ การรักษาพยาบาล และการดูแลสุขภาพสัตว์ เช่น การใช้ยา เวชภัณฑ์ วัคซีน การถ่ายพยาธิ และการใช้สารเคมีอื่น ๆ
- (6) ข้อมูลการจัดการด้านอาหารสัตว์ เช่น การตรวจรับอาหารสัตว์ การผสมอาหาร และการให้อาหาร
- (7) ข้อมูลการตรวจสุขภาพของบุคลากรในฟาร์ม

ก.8.2 ให้เก็บบันทึกไว้ให้ตรวจสอบอย่างน้อย 3 ปี

ภาคผนวก ข

ประเภทการเลี้ยงสุกร

(ข้อ 3)

ข.1 นิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในภาคผนวกนี้ มีดังต่อไปนี้

ข.1.1 การเลี้ยงสุกร หมายถึง การเลี้ยงสุกรพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ สุกรขุน หรือลูกสุกร ชนิดใดชนิดหนึ่งหรือตั้งแต่สองชนิดขึ้นไป

ข.1.2 น้ำหนักหน่วยปศุสัตว์ 1 หน่วย หมายถึง น้ำหนักสุทธิของสุกรพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ สุกรขุน หรือลูกสุกร ชนิดใดชนิดหนึ่งหรือตั้งแต่สองชนิดขึ้นไป ที่มีน้ำหนักรวมกันเท่ากับ 500 kg (กิโลกรัม) โดยให้คิดคำนวณ น้ำหนักเฉลี่ยของสุกรพ่อพันธุ์หรือแม่พันธุ์ตัวละ 170 kg สุกรขุนตัวละ 60 kg และลูกสุกรตัวละ 12 kg

ข.2 ประเภทการเลี้ยงสุกร

การเลี้ยงสุกรแบ่งออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

ข.2.1 การเลี้ยงสุกรประเภท ก หมายถึง การเลี้ยงสุกรพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ สุกรขุน หรือลูกสุกร ชนิดใดชนิดหนึ่งหรือตั้งแต่สองชนิดขึ้นไป ที่มีน้ำหนักหน่วยปศุสัตว์เกินกว่า 600 หน่วย

ข.2.2 การเลี้ยงสุกรประเภท ข หมายถึง การเลี้ยงสุกรพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ สุกรขุน หรือลูกสุกร ชนิดใดชนิดหนึ่งหรือตั้งแต่สองชนิดขึ้นไป ที่มีน้ำหนักหน่วยปศุสัตว์ตั้งแต่ 60 หน่วย แต่ไม่เกิน 600 หน่วย

ข.2.3 การเลี้ยงสุกรประเภท ค หมายถึง การเลี้ยงสุกรพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ สุกรขุน หรือลูกสุกร ชนิดใดชนิดหนึ่งหรือตั้งแต่สองชนิดขึ้นไป ที่มีน้ำหนักหน่วยปศุสัตว์ตั้งแต่ 6 หน่วย แต่ไม่ถึง 60 หน่วย

ที่มา: ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทการเลี้ยงสุกร พ.ศ. 2548

ภาคผนวก ค

มาตรฐานน้ำบาดาลที่จะใช้บริโภคได้

(ภาคผนวก ก ข้อ ก.3.2)

ตารางที่ ค.1 คุณลักษณะทางกายภาพ

รายการ	เกณฑ์กำหนดที่เหมาะสม	เกณฑ์อนุโลมสูงสุด
สี (color)	5 (หน่วยแพลทินัม-โคบอลต์)	15 (หน่วยแพลทินัม-โคบอลต์)
ความขุ่น (turbidity)	5 (หน่วยความขุ่น)	20 (หน่วยความขุ่น)
ความเป็นกรด-เบส (pH)	7.0-8.5	6.5-9.2

ตารางที่ ค.2 คุณลักษณะทางเคมี

รายการ	เกณฑ์กำหนดที่เหมาะสม (mg/l)	เกณฑ์อนุโลมสูงสุด (mg/l)
เหล็ก (Fe)	ไม่เกิน 0.5	1.0
แมงกานีส (Mn)	ไม่เกิน 0.3	0.5
ทองแดง (Cu)	ไม่เกิน 1.0	1.5
สังกะสี (Zn)	ไม่เกิน 5.0	15
ซัลเฟต (SO ₄)	ไม่เกิน 200	250
คลอไรด์ (Cl)	ไม่เกิน 250	600
ฟลูออไรด์ (F)	ไม่เกิน 0.7	1.0
ไนเตรท (NO ₃)	ไม่เกิน 45	45
ความกระด้างทั้งหมด (total hardness as CaCO ₃)	ไม่เกิน 300	500
ความกระด้างถาวร (non-carbonate hardness as CaCO ₃)	ไม่เกิน 200	250
ปริมาณมวลสารทั้งหมดที่ละลาย ได้ (total dissolved solids)	ไม่เกิน 600	1,200

ตารางที่ ค.3 คุณลักษณะที่เป็นพิษ

รายการ	เกณฑ์กำหนดที่เหมาะสม (mg/l)	เกณฑ์อนุโลมสูงสุด (mg/l)
สารหนู (As)	ต้องไม่มี	0.05
ไซยาไนด์ (CN)	ต้องไม่มี	0.1
ตะกั่ว (Pb)	ต้องไม่มี	0.05
ปรอท (Hg)	ต้องไม่มี	0.001
แคดเมียม (Cd)	ต้องไม่มี	0.01
ซีลีเนียม (Se)	ต้องไม่มี	0.01

ตารางที่ ค.4 คุณลักษณะทางจุลินทรีย์

รายการ	เกณฑ์กำหนดที่เหมาะสม
Standard plate count	ไม่เกิน 500 โคโลนีต่อลูกบาศก์เซนติเมตร
Most probable number of Coliform organism (MPN)	น้อยกว่า 2.2 ต่อ 100 ลูกบาศก์เซนติเมตร
<i>E.coli</i>	ต้องไม่มี
<i>Salmonella</i> spp.	ต้องไม่มี

ที่มา: มาตรฐานน้ำบาดาลที่จะใช้บริโภคได้ แนบท้ายประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการในทางวิชาการสำหรับการป้องกันด้านสาธารณสุขและการป้องกันในเรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ พ.ศ. 2551

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างแบบบันทึกข้อมูลประจำฟาร์มสุกร

(ภาคผนวก ก ข้อ ก.8.1)

ง.1 บัตรสุกรพ่อพันธุ์ (Boar card)

เบอร์หู.....สายพันธุ์.....วันเกิด.....

เดือน/วัน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
มกราคม																															
กุมภาพันธ์																															
มีนาคม																															
เมษายน																															
พฤษภาคม																															
มิถุนายน																															
กรกฎาคม																															
สิงหาคม																															
กันยายน																															
ตุลาคม																															
พฤศจิกายน																															
ธันวาคม																															

ประวัติการรักษา	
☐ ตาย	วันที่:
☐ คัดทิ้ง	สาเหตุ:

การให้วัคซีน/ถ่ายพยาธิ

ครั้งที่	FMD	SFV
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					

ประวัติการรักษา

☐ ตาย	วันที่:
☐ คัดทิ้ง	สาเหตุ:

ง.3 ใบบันทึกการรักษาสุกรป่วย
 ฟาร์ม.....

รับเข้าเลี้ยงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... โรงเรือน.....หลังที่.....ประจำเดือน.....

พ่อพันธุ์ แม่พันธุ์ สุกรทดแทน ลูกสุกร สุกรอนุบาล สุกรรุ่น สุกรขุน

วันที่	จำนวนสุกร/ เบอร์หู	คอกที่	น้ำหนัก	อาการ	ยาที่ให้	ปริมาณ ยาที่ให้	วิธีการให้ยา	วันที่ทำการรักษา					ผลการรักษา	ผู้รับผิดชอบ	
								1	2	3	4	5		พนักงาน	สัตวบาล

ผู้จัดการฟาร์ม

สัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม

.....

.....

()

()

วันที่...../...../.....

วันที่...../...../.....

ง.4 ใบบันทึกจำนวนและการเบิกยาและวัคซีน
 ฟาร์ม.....

ชื่อยา/วัคซีน.....ตัวยา.....

ประจำเดือน.....

เลขทะเบียน.....ขนาดบรรจุ.....

บริษัทจัดจำหน่าย.....

วันที่	ยอดยกมา	ยอดรับเข้า	จำนวนที่เบิกใช้						ผู้เบิก	คงเหลือ	ครั้งที่ผลิต	วันหมดอายุ	ผู้รับผิดชอบ/ สัตว์บาล
			เล้ากก	ผสม-อุ้มท้อง	คลอด	อนุบาล	รุ่น	อื่นๆ.....					

ผู้จัดทำ

ผู้จัดการฟาร์ม

สัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม

.....

.....

.....

()

()

()

วันที่...../...../.....

วันที่...../...../.....

วันที่...../...../.....

ง.6 ใบมอบอำนาจการใช้ยา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....ใบอนุญาตสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกรเลขที่.....
 เลขทะเบียนฟาร์มสุกร.....ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 หมดยุติวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ขอมอบหมายการใช้ยาตามใบสั่งยาตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 สำหรับเจ้าของฟาร์มชื่อ.....ชื่อฟาร์ม.....
 ที่ตั้งฟาร์ม.....

แก้บุคคลดังต่อไปนี้

- 1.....ตำแหน่ง.....
- 2.....ตำแหน่ง.....
- 3.....ตำแหน่ง.....
- 4.....ตำแหน่ง.....
- 5.....ตำแหน่ง.....
- 6.....ตำแหน่ง.....

.....
 ()
 สัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม
 วันที่...../...../.....

ง. 8 ใบสั่งผสมยาในอาหารสัตว์

สัตว์แพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร ชื่อ.....ใบอนุญาตเลขที่.....ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 เจ้าของฟาร์มชื่อ.....ชื่อฟาร์ม.....
 ที่ตั้งฟาร์ม.....

ผู้จัดการฟาร์ม ชื่อ.....

สุกรที่ให้ยาผสมอาหาร พ่อพันธุ์ แม่พันธุ์ สุกรทดแทน ลูกสุกร สุกรอนุบาล สุกรรุ่น สุกรขุน

จุดประสงค์ของการใช้ยา ป้องกันและควบคุมโรค รักษาโรค

โรงเรือน	จำนวนสุกร	น้ำหนักเฉลี่ย	ปัญหาสุขภาพที่พบ	รายละเอียดปัญหาสุขภาพที่พบ

สำหรับสัตว์แพทย์		สำหรับโรงงานอาหารสัตว์					
ชื่อตัวยาออกฤทธิ์	ขนาดยา (mg/kg)	ชื่อการค้าของยา	เลขทะเบียนยา	ปริมาณยาที่ผสม	เบอร์อาหารที่ผสมยา	ปริมาณอาหาร (kg)	ระยะเวลาหยุดยา ก่อนส่งโรงฆ่า

วันที่ส่งอาหาร..... ระยะเวลาการให้ยา..... วัน สัปดาห์ วันที่เริ่มให้ยา..... วันที่หยุดยา.....

ข้อห้ามและข้อควรระวัง.....

เจ้าของฟาร์มรับทราบ

/...../.....

สัตว์แพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม

/...../.....

ผู้จัดการโรงงาน/ผู้ผสมยา

/...../.....

ภาคผนวก จ

หน่วย

หน่วยและสัญลักษณ์ที่ใช้ในมาตรฐานนี้ และหน่วยที่ SI (International System of Units หรือ *Le Système International d' Unités*) ยอมรับให้ใช้ได้ มีดังนี้

รายการ	ชื่อหน่วย	สัญลักษณ์หน่วย
ความยาว	กิโลเมตร (kilometer)	km
	เมตร (meter)	m
	เซนติเมตร (centimeter)	cm
พื้นที่	ตารางเมตร (square meter)	m ²
มวล	กิโลกรัม (kilogram)	kg
ปริมาตร	ลูกบาศก์เซนติเมตร (cubic centimeter)	cm ³
ความเข้มข้น	มิลลิกรัมต่อลิตร (milligram per liter)	mg/l
	มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม (milligram per kilogram)	mg/kg